honeſtū. Itaq; Athenienſes quod honeſtū
nō eſſet: id ne utile quidē putarunt: totāq;
eam rem quā ne audierant quidē: autore Ari-
ſtide repudiauerūt. Melius ii q̄ nos qui pira-
tas immunes ſotios uectigales habemus.

Hoc n. ipſum utile putare qd' turpe ſit calamito-
ſum eſt.

Quid uero eſt ſtulcius q̄ uenditorem eius rei quā
uendat: uitia narrare? Quid aūt tam abſur-
dum q̄ſi domini iuſſu ita preco predicet: do-
mum peſtilentem uendo?

Hecatonē quidē Rhodiū diſcipulū panetii uideo:
in iis libris quos de offitio ſcripſit. Q. Tuberoni
differentie: ſapientis ēē nihil contra mores
leges: inſtituta facientem habere rationem
rei familiaris.

Neq; n. ſolū nobis diuites eſſe uolumus: ſed
liberis: propinquis amicis: maximeq; rei
publice

Singulorum enim facultates: & copie diui-
tie ſunt ciuitatis.

Vir bonus eſt is: qui prodeſt quib; poteſt: no-
cet nemini. Recte iuſtū uirū bonū nō faci-
le reperiemus.

License: CC-BY-NC – Cologny, Fondation Martin Bodmer, Cod. Bodmer 172, f. 97v – Anthologia latina
(http://www.e-codices.ch/fr/fmb/cb-0172/97v)